

сохраняя его стихотворный размер, строфику, рифмовку и ритмику, находит ёмкие по смыслу аналоги стихотворения Т. Шевченко.

Приведённые примеры свидетельствуют о том, насколько глубоко почувствовал поэзию Т. Шевченко молодой по годам и переводческому опыту М. Богданович. Тонкое художественное мироощущение, умноженное на требовательность к себе, помогли белорусскому поэту глубоко вникнуть в Шевченковский первоисточник, его образную систему. Старательный и честный выбор лексико-стилистических средств русского языка позволили ярко переоплотить образно разнообразную, насыщенную народнопоэтическими элементами язык произведений украинского Кобзаря.

Литература

1. Багдановіч Максим. Твори: у 2 т. / Пад рэдакцыяй І.І. Замоціна. Мінск : Выд-ва Інбелкульты, 1927-1928.
2. Шаўчэнка Т. Кобзар. / Пер. з укр. пад рэд. Я. Купалы і Я. Коласа. Уступ. артыкул І. Стэбуна «Тарас Шаўчэнка». Мінск : Дзяржвыд БССР, 1939. 288 с.
3. Рьльський М. Поэзия Тараса Шевченко. *Шевченко Тарас. Собрание сочинений*: в 5 т. С. 10–11.

Демешко І.М.

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри української мови

Центральноукраїнський державний педагогічний університет

імені Володимира Винниченка

ДЕВЕРБАТИВИ У ТВОРАХ М. КІДРУКА: СЛОВОТВІРНО- МОРФОНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Анотація. У статті досліджено специфіку девербативів у словотвірно-морфонологічному аспекті в канві прозових творів М. Кідрука, виділено словотворчі засоби та морфонологічні моделі віддієслівних дериватів у творах автора як засобів стилістичної виразності. Установлено, що для девербативів характерні такі морфонологічні явища, як усічення дієслівної фінали, вокалічні й консонантні чергування, переміщення наголосу.

Ключові слова: словотвірна морфологія, девербатив, усічення, вокалічні й консонантні чергування, морфонологічна модель.

Demeshko I.M. Deverbatives in the Compositions of M. Kidruk: Word-Forming-Morphonological Aspect. The article investigates the specifics of deverbatives in the word-forming and morphonological aspect in the outline of M. Kidruk's prose compositions, identifies word-forming means and morphological models of verb derivatives in the author's compositions as means of stylistic expression. It is established that deverbatives are characterized by such morphonological phenomena as truncation of the verb ending, vocal and consonant alternations, displacement of emphasis.

Key words: word-formation morphonology, deverbative, truncation, vocal and consonant alternatives, morphonological model.

Мовний стиль автора, концептуальне відтворення світу позначаються на ідіолекті письменника. Художня мовотворчість розкриває національно-культурні особливості стилю автора, національно-мовні характеристики тексту.

Ідіостиль письменника становить систему мовних засобів, що сформувалися внаслідок творчого використання мовних явищ української мови. На сьогодні вивчення морфонологічно маркованих одиниць лексики творів української літератури в стилістичному аспекті активно поповнюється новими науковими розвідками. Нами вже проаналізовано словотвірну морфонологію девербативів у творах М. Чернявського, В. Винниченка (Демешко 2008, 2015). Процес сприйняття і ментального відображення явищ дійсності простежуються і на основі словотвірно-морфонологічного аналізу девербативів у прозі письменника.

Девербативи субстантивного, ад'єктивного блоків, ґрунтуючись на інших частинах мови, виступають віддзеркаленням дериваційних відношень між частинами мови і виконують функції механізму транспозиції. Морфонологічні процеси супроводжують явища словотворення та уможливають функціонування похідних, тому доцільно досліджувати питання стилістичного використання явищ словотвірної морфонології у творах сучасних українських письменників, виокремлюючи особливості національно-культурної самобутності, тому актуальним є вивчення використання морфолого-словотвірних явищ девербативів у сучасній українській прозі, зокрема дослідження важливих словотвірних стилетворчих рис ідіолекту М. Кідрука.

Мета статті – з'ясувати словотвірно-морфонологічні особливості девербативів у творах М. Кідрука. Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань: 1) дослідити специфіку мовної організації мови

творів письменника; 2) схарактеризувати словотвірні ресурси в номінації фрагментів сучасної українськомовної картини світу автора; 3) з'ясувати словотвірні і морфонологічні особливості девербативів у романах М. Кідрука; 4) виділити морфонологічні моделі віддієслівних дериватив у творах автора як засобів стилістичної виразності.

Стилістичну диференціацію засобів словотвору (передусім суфіксів) у мовознавстві проаналізовано в працях із проблем словотвору П.І. Білоусенка, К.Г. Городенської, В.В. Грещука, П.С. Дудика, Н.Ф. Клименко, І.І. Ковалика, О.Д. Пономарева, словотвірної морфонології – М.Ю. Федурко. Мовознавці зазначають, що виділення словотвірної стилістики як окремого зрізу наукового опису похідних одиниць сучасної української мови допомогло б повніше охопити питання стилістичного словотвору, загальному осмисленню словотвірних процесів, чіткішому виявленню стилістичної ролі способів і засобів словотворення у їхній взаємодії. Воно сприяло б виробленню принципів опису й дослідженню мовного матеріалу, уніфікації методів аналізу.

Мовно-художня практика письменника становить певну систему, специфічною рисою якої є художньо-естетична цілеспрямованість її компонентів. Автор активно використовує діалоги, він подорожує, багато читає, що дає змогу створювати свій стиль, тому цікаво вивчати стиль сучасного письменника, його мовотворчість, з'ясовуючи специфіку мовної організації романів, словотвірно-морфонологічні особливості девербативів у творах автора. Т.С. Бондаренко звернула увагу на лексику творів письменника: «Його твори насичені професіоналізмами, топонімами, жаргонізмами», екзотизмами, просторічною, розмовно-побутовою лексикою [1, с. 56], варваризмами: *Google, Gmail-акаунт, акаунт, «Mercedes» S-клас, Firefox, Caps Lock, Shift, Enter, YouTube, Facebook* та ін.: – *Був увімкнений YouTube? – Ні. Було тихо. Він щось... друкував. Через хвилину пост про викрадення висів на стіні її акаунта у Facebook* (2; с. 235). На лексичному рівні найпомітнішими ознаками специфічного ідіостилу письменника є використання різних шарів лексики (за походженням, за сферою вживання, за емоційним забарвленням).

Головна особливість мовного матеріалу М. Кідрука – високий інтелектуалізм, поєднаний з мовним реалізмом. Визначальна роль належить пріоритетам автора. Основними ознаками індивідуального стилю письменника, мови його творів є розмовність, емоційна насиченість, діалогічність, чіткість викладу. Автор багато читав пригодницької літератури, автобіографічні романи. М. Кідрук навчався на механіко-енергетичному факультеті, працював програмістом, але зрозумів, що

повинен займатися тим, що подобається. Письменник як автор-мандрівник (за фахом інженер-енергетик) навчався в аспірантурі в Швеції і зазначає, що «Швеція змінила мене. Можливо, допомогла стати таким, яким я мріяв стати все своє життя. Я свідомо відкидав усі перспективи – оті казкові шведські перспективи на легке, розмірене та забезпечене життя – і повертався в Україну. І була тому одна єдина причина: нудьга не має перспектив» (1). Автор зауважує, що твір має подобатися йому, щоб це була драматична, цілісна, правдоподібна історія з різними жанрами для більшого кола читачів. Його літературні смаки постійно змінюються, тому цікаво й актуально проаналізувати стилістичні функції словотворчих засобів, словотвірно-морфонологічні особливості девербативів у творах М. Кідрука.

Стилістичні функції і можливості словотвору доцільно вивчати в межах словотвірних типів, моделей (і їх взаємозв'язків), а також у межах словотвірних категорій. У творенні девербативів граматичний, словотвірний, лексичний, етимологічний, ефонічний чинники виконують супровідну роль, однак при цьому вкрай важливо враховувати морфонологічний чинник. П.С. Дудик зазначає, що «своєрідність афіксального оформлення слів залежить від їх частиномовної належності, бо слова кожної окремої частини мови мають у певному обсязі свою неповторну систему префіксів і суфіксів» (Дудик, 2005, с. 181). Формант, виконуючи транспозиційну функцію, надає транспонованій одиниці нового лексичного значення або додаткового, зі стилістичним навантаженням. Індивідуальність, своєрідність афіксального оформлення похідних залежить від їхньої частиномовної належності, оскільки кожна частина мови має свою систему дериваційних засобів. Так, суфікси *-н'н'-*, *-ен'н'-*, *-ін'н'-* належать до девербативів зі словотвірним значенням узагальненої дії або продукту дії. Такі девербативи характерні для книжних стилів мови, офіційно-ділового, наукового, художнього, позначають опрідметнену дію і належать до продуктивних мовних одиниць. Ці суфікси набули своїх стилістичних функцій поступово, у міру збільшення кількості абстрактних та узагальнювальних слів.

Девербативи у прозі М. Кідрука утворені за відповідними словотвірними і морфонологічними типами та моделями. З'ясовуючи словотвірно-морфонологічні особливості віддієслівних дериватів у канві прозових творів М. Кідрука, необхідно зазначити, що оскільки митець використовує книжну лексику, то високої продуктивності набувають такі словотвірні моделі, що характерні своєю продуктивністю і в сучасній українській мові: V + *-ен'н'-*: *припущення, народження, пробудження, викрадення*; V + *-н'н'-*: *обладнання, питання, чергування*; V + *-ін'н'-*:

творіння; V + **-т'т'**: *життя, відчуття, почуття, чуття*; V + **-к-**: *слухавка, обшивка, тряска, латка*; V + **-ник**: *указівник, рятівник*; V + **-ач**: *передавач*; V + **-ець (-вець, -лець, -нець)**: *гравець, прибулець, мешканець*; V + **-Ø**: *напис, погляд, розмах*; V + **-ник**: *мандрівник, відповідник*; V + **-ок**: *наслідок*; V + **-ін(а)**: *пробойна*; V + **-j-**: *крівля*; V + **-ив-**: *плетиво*. Форманти видозмінюють семантику похідних, їхню кореневу частину, що репрезентує лексичне ядро слова. Наші спостереження переконують, що похідні слова як номінативні знаки опосередковано фіксують у собі уявлення й етнокультурні образи про оточуючий універсум реципієнта.

Таким чином, девербативи зазначених словотвірних моделей утворюють назви осіб, абстрактні назви та назви опредметненої дії. Активне вживання абстрактної лексики не випадковість для мови творів М. Кідрука. Ця ознака мови його прозових творів зумовлена манерою авторського самовираження письменника. Однією з важливих стилетворчих рис ідіолекту письменника є досить висока частотність девербативів чоловічого роду з нульовим суфіксом. Стисла структура цих дериватів, де нульовий суфікс ніби утримує семантику дії чи стану в опредметненому вигляді, здатна виражати інтенсивність авторського волевиявлення. Семантика кореневої морфеми у взаємодії зі словотворчим засобом девербативів субстантивного блоку передбачає читання творів автора в прискореному темпі. Висока продуктивність девербативів, утворених способом нульової суфіксації, у прозі М. Кідрука використовується як засіб характеристики стрімкості людської дії: *відповідь, відділ, вигляд, вихлоп, контроль, під'їзд, підпис, перемога, переляк, причал, притока, пліт, постріл, спогад* та ін.: «Втім, був один **спогад**, який він старався оминати. Той дивний момент, що передував вирішальному **пострілу**. ...Морочливі міркування могли бути хворобливим **вихлопом** із перенапруженого у критичний момент мозку, але не той хлопець, не той незрозумілий обрис, що виринув на місці мішені» (2, с. 19). Меншій продуктивності набувають девербативи з формантами **-ач**, **-ник (-івник)**, **-ець**, **-к-**, **-ок**, **-ен'н'-**, **-н'н'-**, **-ін'н'-**, **-Ø**, **-Ø(а)**, **-ак-**, **-ій**, **-от-**, **-ин-**, **-иц'** на позначення особи, засобу дії, абстрагованої дії, результату дії, опредметненої дії: *передавач, перемикач, подовжувач, виробник, розробник, доброзичливець, природознавець, заклепка, згадка, проводка, наслідок, уламок, збудження, пошкодження (обшивки), викрадення, запитання, бажання, виконання, плавання, чергування, творіння, контроль, виклик, відділ, виїзд, заряд, контроль, переїзд, перегін, переляк, розгляд, опора, перемога, притока, повага, заміна, літак, водій, хрипота, проломина, прибиральниця: Я бачу **працівника** наземних служб..., **поряд із ним водій** (6, с. 7), **виробник літака** (6, с. 14), **дві схеми виконання ремонту, перегін***

літака (6, с. 14), «*Мама – вчителька української мови та літератури – це не повернулася зі школи*» (3, с. 10); *І тепер найбезлюдніша у світі та водночас повна життям волога саванна щомиті насміхатиметься з офісної пихи та вражатиме горе мандрівників зустрічами* зі своїми екзотичними *мешканцями!* *І нехай для когось покусаний піраньєю палець стане найбільшою пригодою у житті!* *Бо це є ті, для кого пригода – це нові мандри і нове кохання!* (6). Письменник використовує запозичені основи та афікси, використовує автохтонні словотвірні варіанти, зберігає самобутні риси національного словотворення.

У творенні дериватів субстантивного блоку продуктивності набувають такі морфонологічні моделі: Vb + Уо + Ak + **-н'н'**: *кохання, пізнання, роздратування, клепання, щезання*: «... **проростання** *кровоносних судин*» (3, с. 9); Vb + Уо + Af + **-т'т'**: *відчуття, забуття, життя, переkritтя*: «*Тобто всякий епізод чи трапунок у будь-якій точці Земної кулі має об'єктивні передумови й одну або ж декілька причин, що безпосередньо чи побіжно пострияли втіленню його в життя*» (1, с. 13); місце **прибуття** (2, с. 134);

Vb + Уо + C//C + Ak + **-ен'н'**: *відображення (з/ж), пригнічення (т/ч); припущення (ст//шч); народження, пробудження (д//дж); оголошення (с//ш); викрадення (с//д)*: «*А потім здригнувся від жахливого припущення: а що, як ми його не знайдемо і згодом я його забуду?*» (3, с. 253); Vb + Уо + P//Pl + **-ен'н'**: *відправлення (в//вл), повідомлення (м//мл), захоплення, захоплено (п//пл); кріплення (п//пл): місце відправлення (3, с. 134); відправлення листа (в//вл) (3, с. 166); сітка з кріпленням (3, с. 113); Vb + Уо + Arg + Ø: суміш, виклик, натяк, погляд; Vb + Уо + Ak + Ø: зліт, під'їзд; Vb + Уо + As + *j(a): будівля; Vb + Уо + C//C' + Arg + Ø: відповідь (д//д')* (морфонологічна позиція палаталізації); Vb + Уо + C'/C + Arg + Ø: *постріл (л//л)* (позиція депалаталізації); Vb + Уо + V//V + Arg + Ø: *перегін (о//і, о//Ø, н//н'), зачіска (є//і), перехід (о//і), опір (н//і); Vb + Уо + V//V + Ak + Ø: зльот (о//і); Vb + Уо + Hs + Ak + **-ець**: *прибулець; Vb + Уо + Ak + Ø(a): опора (н//о), сковуючи (у//ов)*: *Екіпажі літаків, що готувалися до зльоту, наперебій викликали дейсери* (6, с. 7); **опорна** *головка для з'єднання деталей* (6, с. 12). У творенні дериватів ад'єктивного блоку продуктивності набувають такі морфонологічні моделі: Vb + Уо+ P//Pl + Ak + **-ен-**: *улюблена (ковдра), роззублений (б//бл), встановлене (місце) (в//вл), відправлене (повідомлення) (в//вл), похнюплений (п//пл), Vb + Уо+ C//C + Ak + **-ен-**: *вкрадене (повідомлення) (с//д), покручений (т//ч)*, для яких характерне усичення дієслівної фіналі, консонантні альтернативи, наголошена коренева морфема. М. Кідрук у поодиноких випадках використовує девербативи, утворені від**

дієслів іншомовного походження: Vb + Уо + As + **-атор**: *акумулятор*. Автор у романах використовує складні слова (спосіб творення – складання основ із суфіксацією) з другою дієслівною основою: *правоохоронець, серцебиття, доброзичливець, природознавець, місцезнаходження; посудомийна* (машина).

Таким чином, девербативи, що використовуються в прозових творах М. Кідрука, позначають осіб, абстрактні назви, опредметнену дію і належать до продуктивних мовних одиниць. Девербативи субстантивного блоку на позначення абстрагованої дії, засобу та результату дії, предмета характеризуються меншою продуктивністю. Для віддієслівних дериватів субстантивного блоку характерні такі морфологічні явища, як усічення дієслівної фінали, консонантні (P//P1 (чергування губної та губної + л, C//C (чергування, зумовлені впливом давньої суфіксальної фонемою *j*, чергування передньоязикових зубних приголосних із передньоязиковими шиплячими), C//C' (чергування твердої з м'якою фонемою), C''/C (чергування м'якої з твердою фонемою) і вокалічні (V//V) альтернативі, переміщення наголосу.

Девербативи ад'єктивної зони у творах М. Кідрука представлені активними й пасивними дієприкметниками: **обставлений** (номер) (3, с. 15), **улюблений** *гурт* (3, с. 19), **зіщулене** *від морозу сонце* (3, с. 1), **підігріта** *суміш* (4, с. 5), **зціплені** *зуби*, **малодосліджений** *підвид* (4, с. 7), **призначена** *для демонтажу ділянка фюзеляжа* (4, с. 15), **вихоплені** *із багаття жаринки* (3, с. 224); **розміщені** *символи* (2, с. 301); Білосніжний «*Boeing 777*» компанії «*Altair Air*», **чиї широко розкинуті** *крила півгодини тому почистили від замерзлої за ніч кірки й обробили спеціальним розчином проти обледеніння, повільно засипало снігом* (5, с. 1). Для **розгойданої** *люльки розтягнута* *стріла слугувала плечем, що передавало на її опору величезне поперечне зусилля* (6, с. 12). У творенні дериватів ад'єктивної зони продуктивності набувають морфологічні моделі: Vb + Уо + P//P1 + **-ен(ий)**: *загублений, привабливий* (б//бл), *розчавлений* (страхом) (в//вл); Vb + Уо + C//C + **-ен(ий)**: *розміщений*.

Девербативи адвербіальної зони в прозових творах М. Кідрука представлені дієприслівниками минулого й теперішнього часу: *чекаючи, дотримуючись інструкції* (2, с. 13), *не вмикаючи ноутбук* (2, С. 254), *міркуючи* (3, с. 14), *захлинувшись, перестрівши матір* (3, с. 10), *збагнувши, пролетівши, роздовбавши* (3, с. 15), *натиснувши кнопку* (4, с. 4), *сповіщаючи* (4, с. 7), *закривши кран* (4, с. 8), *від'їжджаючи від лайнера* (4, с. 10), *вчепившись руками в поручні* (4, с. 11), *не приховуючи роздратованості* (4, с. 11), девербативи вербальної зони в прозових творах М. Кідрука представлені такими префіксами: **від-**, **з-** (*зі-*, *с-*), **за-**, (**над-**) **наді-**, **під-**, **при-**:

відкинути, записати, зіскочити, надіслати, підскочити, пригадати, скидатися та ін.

Автор досить активно використовує дієслова з певним конотативним значенням (*вирубити, вгатити, зирити, дертися, захльоскати, вмоцуватися, шкутильгати, шкварчало (багаття), висолопити (язика)*) (2, с. 226): *Левко зирив перед собою. ...дертися крізь джунглі* (2, с. 259). *Гілляччя боляче хльоскало по ногах, тулубу, обличчю. Багаття догризало головошки* (2, с. 231) також із відповідною стилістичною метою, влучно використовуючи метонімію. Для таких дієслів характерне обмежене вживання похідних.

На дериваційному полі автора реалізуються такі механізми консонантних альтернацій (P//P1, C//C (чергування, зумовлені впливом давньої суфіксальної фонемі *j*, чергування передньоязикових зубних приголосних із передньоязиковими шиплячими), C//C', C''/C). Для віддієслівних похідних ад'єктивної зони на *-ен-*, крім усічення дієслівної фіналі, характерні консонантні альтернації, зрідка зміна акцентних позицій наголосу. Трансформації зазнають переважно кінцеві консонанти кореневих морфем. Процес деривації уможливають морфонологічні операції, які трансформують твірну основу в похідну.

Власне українські слова з наведеними дериваційними засобами, що активно вживаються у творах М. Кідрука, визначають специфіку української мови, її національну самобутність. Художній текст як засіб цілісного осягнення світу, емоційно-естетичного впливу на читача набуває нової інтерпретації, потребує глибшого вивчення мовних механізмів творчості письменника.

Для морфонологічно маркованих девербативів, що вживаються в аналізованих творах М. Кідрука, загальною морфонологічною операцією є усічення дієслівної фіналі в комплексі з іншими морфонологічними засобами, інтерфіксація виявлена у творенні складних слів (*трубопровід, землетрус, доброзичливець, серцебиття, місцезнаходження* та ін.). Для девербативів, що автор використовує у своїх романах, характерне збереження національної ідентичності словотворення, але під глобалізаційними впливами відбулося обмеження українського прикметникового суфіксального словотворення.

У системі ідіолекту М. Кідрука простежується тенденція до використання девербативів субстантивного блоку на позначення абстрактної лексики (переважно на позначення почуттєвої сфери: *відчуття, почуття, бажання, свідомість*). У творенні девербативів субстантивної й ад'єктивної зон у прозі М. Кідрука використовуються продуктивні форманти сучасної

української мови. Для всіх девербативів загальною морфологічною операцією є усичення дієслівної фіналі, що супроводжує зміну акцентної позиції, у комплексі з іншими морфологічними засобами (консонантні чергування на морфемному шві, вокалічні – у кореневій морфемі, інтерфіксація виявлена у творенні складних слів, між кореневими морфемами). Унаочнення морфологічного чинника в процесі словопородження дає змогу вивчити валентні особливості формантів у мові творів М. Кідрука. Для сполучуваності основи-мотиватора та словотворчого форманта визначальними є дериваційна спроможність твірної основи, а також словотвірні можливості, що відображені в кількісних і семантично відмінних зонах девербативів.

Взаємодія норм сучасної української мови породжує прагнення митця до експресії на різних системних ярусах, переважно лексико-семантичному, і проміжних ярусах – словотвірному і морфологічному. Девербативи допомагають передати ставлення суб'єкта до оточення, показати психологічний стан мовця до того, що відбувається навколо за допомогою мовних засобів. Перспективи подальшого дослідження вбачаємо у з'ясуванні стилістичних засобів словотвору і прийомів автора, а також словотвірно-морфологічних особливостей девербативів у творах сучасних українських письменників.

Джерела фактичного матеріалу

1. Кідрук, М. (2010). Подорож на Пуп Землі. Т. 1. К.: Нора-Друк, серія «Мандри».
2. Кідрук, М. (2013). Твердиня: роман. Харків: Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля».
3. Кідрук, М. (2016). Зазирни у мої сни: роман. Харків: Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля».
4. Кідрук, М. (2016). Мексиканські хроніки: роман. Харків: Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля».
5. Кідрук, М. (2017). Любов і піраньї: роман. Харків: Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля».
6. Кідрук, М. (2018). Де немає Бога: роман. Харків: Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля».

Література

1. Бондаренко Т.С. Індивідуальний стиль Макса Кідрука. *Молодий вчений*. №2 (02) грудень, 2013, с. 54–57.
2. Демешко І.М. Індивідуально-стильова специфіка віддієслівних дериватів

- у мові творів М. Чернявського. *Південний архів*. Філологічні науки : зб. наук. праць. Вип. XLIII. Херсон : Вид-во ХДУ, 2008. С. 70–74.
3. Демешко І. Девербативи в прозі В. Винниченка : словотвірно-морфологічний аспект. *Лінгвостилістичні студії* : наук. журн. Луцьк : Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, 2015. Вип. 3. С. 70–78.
 4. Дудик П. С. Стилістика української мови. Київ : Вид. центр «Академія», 2005.

Демиденко Л.П.

*старший преподаватель кафедры белорусского языка
Гомельский государственный университет
имени Франциска Скорины*

СЛОВОТВОРЧЕСТВО ПОЭТОВ-МОЛОДНЯКОВЦЕВ: ПОЭТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ

***Анотація.** Статтю присвячено аналізу одного з найбільш відомих літературних об'єднань ХХ століття «Маладняк». В цій статті робиться спроба проаналізувати творчість поетів-молодняковців і на прикладі всього двох образотворчих засобів (це індивідуально-авторські слова і прикметники-кolorативи) показати всю оригінальність і неповторність їх поезії.*

***Ключові слова:** словотворчість, поети-молодняківці, індивідуально-авторські слова, прикметники-кolorативи*

***Demidenko L.P. Word-Creation of Young Poets: Poetic Features.** The article is devoted to the analysis of one of the most famous literary associations of the 20th century «Maladnyak». This article makes an attempt to analyze the work of young poets and, using the example of only two pictorial means (these are individual author's words and adjectives-coloratives), show all the originality and uniqueness of their poetry.*

***Key words:** word-creation, young poets, individual-author's words, adjectives-coloratives*

Деятельность литературного объединения «Маладняк» – яркое свидетельство мощного влияния идей, принесённых революцией, на развитие национальных литератур, яркий показатель масштабов, приданных